

ಪ್ರತಿ ಉರಿಂದು, ಪ್ರತಿ ಮನುಷಣಿಯ ಬೀಳ್ವಾಗೇ ಒಬ್ಬೆಂಕು ಸುಧಿ. ಹಂಗಂತ್ಯೇ ಅದು ಸುಧಿ ಅಂಬಿಗೆ ಜನರ ತಲ್ವಾಗ ತುಂಬಿಬುಟ್ಟಾದ. ಅಂದೇ ಹೊಗ ಕಲೆ ಬುಕ್ಕಾರ ನೋಡು ಗೂ ಸಾಕಾಗ್ವಾದು ಅಂದ.

ತಿಮೋತಿ ಆ ಮಾತಿಗೆ ನನುನಕ್ಕು ಉತ್ತರವೆಂಬತೆ ಪ್ರತಿಕೆಯ ಮುಖಪ್ರತಿದಿಂದ ಬಂದು ಸುಧಿ ಓದಿದ್ದ ‘ಬಾರಕಾರು ಜಿಳ್ಳೆಯ ಮರೆತೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದರುವ ಚಿರನ ಬೈರ್ಕ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಳಗಿನ ಯೋಗಾಭಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಾಹದಿಂದ ಪಾಲ್ಯಂದರು. ಮಾಧ್ಯಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರಿಸಿದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿರದೆ ಪಕ್ಕದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿ, ಮುಂದಿನ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತಾವೇ ಸಿಂಂ ಆಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲವಾರು ರೈತಪರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು.’

‘ಈ ಸೋಕಾಲ್‌ ಚಿಂತನೆ ಬೈರ್ಕೆಗಾಗಿ ಸಿಂ ಅಭಿನ್ನ ಮತ್ತು ಸೈಕ್ರೆಟರೀಯೆಚೆನ್ ಎಲ್ಲ ಅಭಿಸ್ಪರ್ಫನ ಅವರ ವೆಹಿಕಲ್‌ಸೌಗಳ್ಯ ಬಳಸಿಕೊಂಡಾರ. ಇದು ಪಕ್ಕದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಗ್ನೇಯಿಸಿ

ಸರ್ಕಾರಿ ಯಂತ್ರದ ದುರ್ಬಳಿಕೆ ಮಾಡಿದಂಗಾಯಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಆಂಟಿಸೆಲ್ಲಿರಿ ಮಾಡ್ದೆಹುದು’ ಅಂದ. ಈ ಇವೆಂಟ್ ಇಳ್ಳೇ ಆಗಿತ್ತುಂದ್ರಿ ಪ್ರಹಳಾದ ಈ ಸುಧಿ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಮೋತಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಪ್ರಹಳಾದನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಸ ಸೇನ್ಸ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ತಂಬಾ ಪ್ರಾಣಿಕಲ್. ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರತಿಕರ್ತರಿಗೆ ಜನಪರ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಬರೆದು ದಕ್ಷಿಖೋಳ್ಳವ ಢ್ಯೆರ್ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ನ್ಯಾಸನ್ನು ಬೇರೆ ಒಬ್ಬಂಗಲ್‌ನಿಂದ ನೋಡುವ ಸ್ನಿಬಿಲಿಟಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲೋಚಿಸಿದ ತಿಮೋತಿ.

‘ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸಿದುಕಿನ ಸಿಂಂ, ಮೀಡಿಯಾದವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದೇ ಭಾರಿ ಆಶ್ಯ ಆಗ್ವಾದ ನನಗು’ ಎಂದು ಕೆದರಿದ ತಿಮೋತಿ.

‘ಉಲ್ಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸನೇಡೆ, ಕೋಆಪರೇಟರ್‌ ಮಿನಿಸ್ಪರ್ ಕಂಪನಿನೇಡೆ ಹೋಗ್ಗಿಬುಡುವ. ನಮ್ಮೇ ನಮಗು ಮಾಗಾನ್ ಆಗ್ವಾದ. ಹತ್ತು ಶ್ವರ್ಸ್ ಮೀಟ್‌ ಪತೆಲ್ಲ ದೇಹಿದು ಬರ್ಬೆಕ್‌ಉಲ್ಲ?’ ಅಂದ ಪ್ರಹಳಾದ.

‘ಬಬ್ರೇಕ್’ ಅಂದ ತಿಮೋತಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೋಯ್ ಒಂಟಿ ಗುಬ್ಬಿಯಂತೆ ವ್ಯೇ ಜುಮುಗರಿಸಿ ಎಧ್ವ ನಿಂತ.

ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ಮಳೆ ಹಣ್ಣಿ ಬಾರಿಸಿತು.

3

ಮರುದಿನ ತಿಮೋತಿ ತನ್ನ ಗನ್ ಶಾಟ್ ಪ್ರತಿಕಾ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮನಸ್ಸು ಭಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಳೆ ಹಣ್ಣಿಯ ವರದಿಗಳು ದಂಡಿ ದಂಡಿಯಾಗಿ ಬರತೋಡಿದ್ದವು. ವೃತ್ತಿಪರ ಕರೇರರು ‘ಮಳೆಯಿಂದ ತತ್ತ್ವರಿಸಿದ ಜನತೆ ಸಂಯಮ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು’ ಕರೆ ನೀಡಿದ ಪ್ರತಿಕಾ ಹೇಳಿಕೆಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ದಂಡಿ ದಂಡಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಬೇಳಿಕೊಡಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲ ಕರೆಗಳೂ ಸಂಯಮ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದೇ ಇರುವುದರ ಹಿಂದಿನ ಮಾಸ್ಪರ್ ಮ್ಯಂಟ್ ಯಾರೆಂಬುದು ತಿಮೋತಿಗೆ ಹೆಳೆಯದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸುಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿಯಾದರೂ ಜನ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಯಮ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲೆಂಬ ಪ್ರಚೋದನೆಯು ಉದ್ದೇಶ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಬಹುಬೆಗ ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಇಂಥ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಗೆಪಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸಂಪಾದಕರು ತಿಮೋತಿಗೆ ಬರಹೇಳಿದರು. ‘ಸರ್’ ಎನ್ನತ್ತೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

‘ತಿಮೋತಿ ಏನಿದೆ ಇವತ್ತಿನ ಲೀಡ್‌?’ ಎಂದರು ಸಂಪಾದಕ ಎ.ಕೆ ದೇಸಾಯಿಯವರು.

ಹನಿ ಹನಿ ಮಾಲೆ

ನೆರಳು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಮರ
ಹಣ್ಣುಗಳ ಹೊಮ್ಮಿಸಿತು
ದಾರಿಹೊಕರು ಕಲ್ಲುಗಳ
ಬಿಸಲು ತೋಡಿದರು.

ನಮಗೆ ಅರಮನೆ
ಮಹಡಿ ಬಂಗಲೆ ದೊಡ್ಡಮನೆ
ದೇವರಿಗೆ ಅದರೊಳಗೊಂಡು
ಸಣ್ಣ ಕೋಣೆ.

ನಮಗೆ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ಬಂದರು
ಅಜ್ಞ ಆನೆ-ಒಂಟೆ-ಕುದುರೆಯಾದರು.

ಮಗ ಮಹಡಿ ಮನೆಯನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿದ
ವಿರಲಾಗದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ
ಕೆಳಗೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೇ ಮಲಗಿಕೊಂಡರು
ಮುದುಕ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರು.

ತಮ್ಮ ಮುಕ್ಕಳು ಸುವಿವಾಗಿರಲೆಂದು
ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾಧನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು
ತಾಯಿತಂದೆಯರು ವೃದ್ಧಾಶ್ವಮವಲ್ಲಿ.

— ಜರಗನವಲ್ಲಿ ಶಿವಶಂಕರ್

